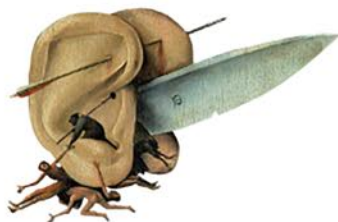

Iban L. Llop

Batalles de Sardenya

Premi Ibn Jafadja
Ciutat d'Alzira

Si la vida fóra aquesta vesprada,
el núvol immens que anul·la les ombres,
l'última onada abans de la tempesta.

Si la vida fóra aquest aneguet
de color roig, l'estrella soterrada,
el soldat abandonat, sense exèrcit.

Si la vida fóra l'ara, l'ací,
el color greu que se li posa al mar,
les petjades d'algú sobre la sorra.

FOTOGRAFIES

*Sepia es el descolor de las fotografías amarillentas
que en pocos años más se habrán borrado.*

J. E. PACHECO

Entraré a la casa amb por d'espantar
la pols adormida sobre les coses.
Em colpejarà el temps
que haurà clivellat rostres
que ja ni recordava.
Deposaré en terra
la memòria, l'escut i les armes.
Obriré calaixos i portes d'armaris,
regiraré tots els mobles.
Records d'alcàmfora i fustes corcades.
Sota uns vells pantalons
trobaré les fotografies.
La pilota ben agafada,
al costat del meu cosí.
Tots dos davant la reixa
de la finestra d'Angelita
fixem la mirada al futur.
Jo, que somric a la càmera,
sóc el fill que no he tingut.

LA PORTA

La casa a les fosques, la calma
sense pretendents, armes, balls,
viandes, música o banderes.
Aprendre a posar els records
en aquest pentagrama ple
de silencis. Sentir ben fort
el cruixit de les coses velles
quan retronen per tots els ossos,
l'atàvica sensació
d'haver-ho perdut tot quan mai
no he tingut res, saber l'olor
trista del temps, el to precís
de cada veu del meu carrer.
Palpe les parets i finestres
per transformar-les en memòria.
Com un taüt l'armari fosc
amb totes les meues històries,
fotografies i detalls
d'un bateig o comunió.
Quasi impossible reconèixer-me
en aquest xiquet que somriu
a la càmera i no recorde
ni la càmera ni el motiu

d'aquell elemental somriure.
Navegue encara per la casa,
les figuretes o els records
damunt la taula o els armaris.
Arrenglere tota la pols
de les hores que, lentes, fugen.
Espere encara com un gos,
immòbil, ensumant les passes
que s'aturen davant la porta,
l'eco de les claus que s'enlairen.
Espere encara que de cop
i volta el carrer m'il·lumine.

L'ALQUERIA

Sense un destí clar entre en l'alqueria,
les parets tan primes d'un verd a punt
de desfer-se, els racons que han amagat
tants dies. Colgades, amortallades
pel temps, les eines: el llegó, la pala,
la corbella, el poal de ferro, el sofre,
la vella Moto Guzzi del meu avi.
Damunt d'uns sacs de plàstic: la motxilla
de polvoritzar, un parell de gàbies,
les medecines per l'hort, la gorreta.
La pols ordenada sobre les coses
abans de desfer-se en la revolada
final en obrir portes i finestres.

LA PEDRERA

T'has perdut pels nous camins del teu poble
i no has sabut fer res més que seure en un marge
i rebentar a plors com una Magdalena.
Agraeix als déus urbanistes
que sols això t'ha permés veure,
al teu davant,
el pas marcial d'una panderola.
De repent et sacsegen els records,
la calor blanca dels estius del poble,
la remor rogallosa del motor
del pou del camí Les Monges, les séquies
plenes. Fa el seu camí la panderola
i retrona en l'aire la cançó de la infància
mentre contemples aquest animal
sense memòria. És Kafka
en un pis de Barcelona
i *el bisonte* de Borges
davant els farallons de Capri.
Tornes a ser feliç,
la felicitat mínima d'haver trobat
l'insecte i el fòssil.

EL SEGINER

Així com tots passegen pels carrers
nous, d'asfalt lluent i restes de terra
encara, observant els obrers que ultimem
els detalls, mostrant adossats, xalets,
vivendes de multipropietat,
jardins col·lectius o particulars,
amb piscines i bona vista al mar.
Així com tots passegen pels carrers,
sospesant els guanys de la compra-venda,
ostentant la nova vida, obrint
perruqueries i immobiliàries,
només tu vagues pels carrers del centre,
anotant la desaparició
física d'una altra casa. Et sorprèn
si veus encara dreta, allí mateix,
la casa on va morir el Seginer.

INVISIBLES

Comptes les vegades que has desitjat
ser invisible, hereu d'un Ulisses
en terra ferma, fidel companyia
d'un gos que et revela els carrers, les coses.
Infància en el brancal de la casa
que encara no han tirat a terra, pols
vençuda entre el rastell i la vorera.
El sol de les quatre de la vesprada,
la finestra mig oberta, la ràdio
que repeteix èxits dels anys vuitanta.
Quantes vegades t'has inventat guerres
per tornar un altre cop a casa?
I pas rere pas la convicció
d'allò vist tantes vegades. Ningú
no t'espera. La casa? La quietud
d'un solar un diumenge de vesprada.
Taulellets, fustes, revistes, papers
amuntegats de qualsevol manera,
una nina de plàstic despullada,
amb l'ull esquerre que et fixa, salvatge.
Somrius en silenci com el xiquet
que vas ser en algun lloc mentre acceptes
que els records no guanyaran la batalla.

LA MARE

Anirà del braç amb el primogènit,
caminaran a poc a poc, tastant
la llum que es torna nova, les olors
que seran records que no recordaven.

Parlarà poc, el fill, només respostes
cisellades per no allargar silencis.
Mil ciutats li solcaran la mirada
que buscarà paraules com jardí,
rosada, magrana, canyella, càntir.

Callarà, plantat darrere la mare,
intentarà el somriure mentre el cor
desitjarà novament el viatge.
La mare es posarà feta una lloca
quan haurà de respondre a les veïnes.
Sí, sí, ja ha vingut. El meu fill, el gran.

LA TEMPESTA

A l'horitzó,
la barca és un fantasma
que encara lluita
contra el vent i la mar,
contra aquesta mirada.

PORTS

Des del port, amb la remor
de les màquines i el fil
musical que m'acompanya,
recorde l'àvia des del terrat
de l'alqueria assenyalant
amb un dit la meua geografia.
Palometes i mosquits,
dragons tatuats als murs,
l'olor de les tomateres
i el vaivé de la mar
a vuitanta metres.
Darrere aquells llums, Artana.
Això d'allà, Almassora.
Castelló, Benicàssim,
Orpesa, Peníscola.
Encara conserve aquella mania
dels ports i els llums a la nit.
En silenci pose marques, creus, fars...
Catània, Messina, Nàpols,
Salern, Capri i Sorrento.
Civitavecchia, Livorno,
Gènova, Marsella,
Barcelona, València.